

Pep

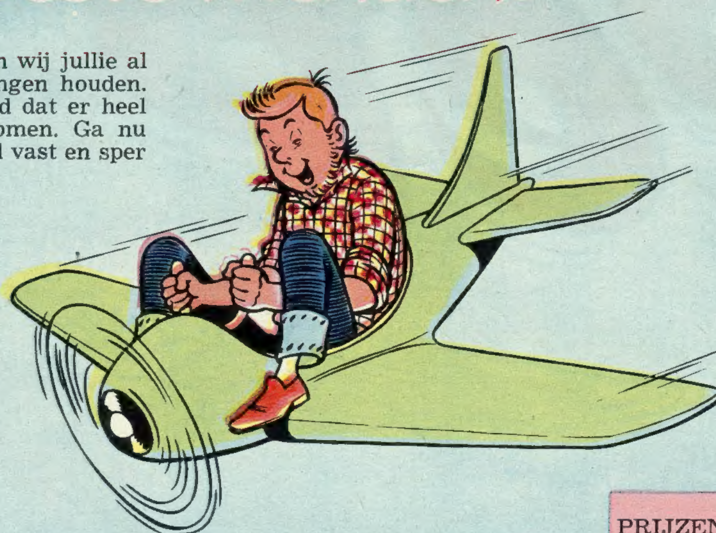
Een pittig weekblad met Mickey en Kuifje

No. 6

10 november 1962
45 ct.-per week 35 ct.

HALLO, beste vrienden!

In de allereerste PEP hebben wij jullie al verteld dat we van verrassingen houden. Wij hebben jullie ook beloofd dat er heel wat verrassingen zouden komen. Ga nu maar even zitten, hou je goed vast en sper je ogen wijd open. Wij hebben aan jullie reacties gemerkt dat jullie enthousiast zijn over onze vliegtuigrubriek. Waar jullie **niet** enthousiast over waren, was dat het steeds maar één pagina kon zijn. Welnu, deze week hebben we er ruim twee en een halve pagina voor uitgetrokken! Hugo Hooftman, onze luchtvaartmedewerker, is weer 'ns naar de Verenigde Staten geweest. En als hij daar komt, kàn hij eenvoudig niet laten, even een kijkje te nemen in het AIR FORCE MUSEUM, het Amerikaanse luchtmachtmuseum bij Dayton. Met een tas vol prachtige foto's is hij teruggekomen en wij hebben niet gerust, voor ze allemaal in kleur in onze PEP stonden. Je ziet er een oud kistje uit de twintiger jaren en de X-3, tal van vliegtuigen uit de tweede wereldoorlog, waaronder de Messerschmitt-straaljager, die gelukkig pas zó laat in bedrijf kon worden gesteld, dat hij aan het verloop van de oorlog weinig heeft kunnen veranderen. Op pagina 16, 17 en 18 kun je de foto's bewonderen van de vliegtuigen die in dat museum zijn ondergebracht.

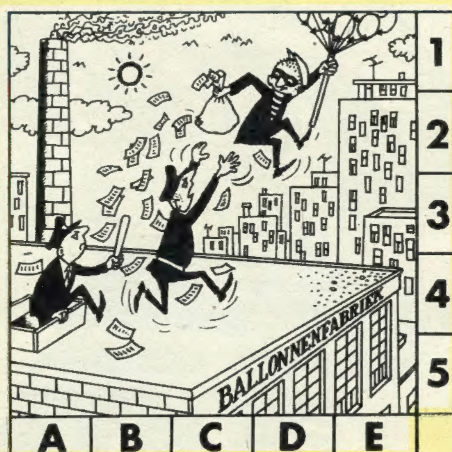
Dan zijn natuurlijk al onze oude bekenden er weer. Commissaris Baardemakers staat voor een raadsel; met jullie hulp en die van Rik Ringers moet dat op te lossen zijn. Texas John Slaughter komt in een zo moeilijke situatie terecht, dat het zelfs voor hem niet zal meevallen er zonder kleerscheuren uit te geraken. Kortom, ook deze PEP is weer een nummer dat zijn naam eer aan doet!

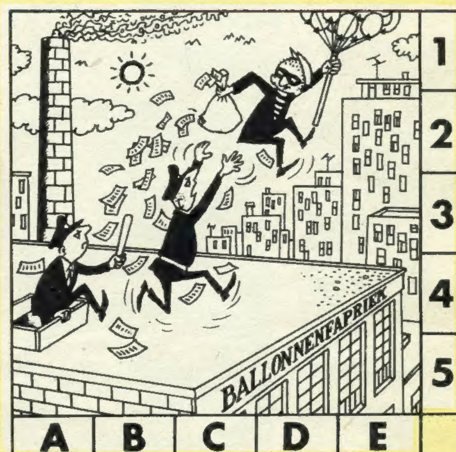
PRIJZEN: 1ste prijs: een intercom- huistelefoon; 2e prijs: fototoestel; 3e prijs: tafeltennisspel; 4e prijs: letterspel en 20 doosjes Kuifjes-postpapier als troostprijs.

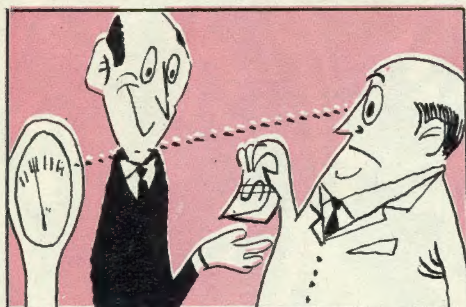
Zie je ze alle 5

No. 6

TOEN Bertus de Brandkastenkraker onlangs op heterdaad werd betrapt bij de brandkast van Brakjes Ballonnenfabriek, verloor hij weliswaar wat van de buit, maar zijn vrijheid wist hij (voorlopig) te behouden! Nu we het toch over de buit hebben, op het rechterplaatje schijnt hij er meer van kwijt te raken dan op het linker! Er zitten meer verschilletjes in de twee tekeningen, welgeteld vijf. Trek de lijntjes horizontaal en verticaal door en zoek met behulp van de ruitjes de verschillen op. Zet je oplossing — eerst letter, dan cijfer — op een briefkaart en stuur deze vóór 15 november aan: Redactie PEP, Postbus 1444, Amsterdam. Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en schrijf in de linkerbovenhoek: **PEP-PRIJSVRAAG No. 6.** — DE OPLOSSING VAN PRIJSVRAAG No. 4 luidt: A2, C1, C2, D2, E3.

Boven: OTTAWA (Canada) — De directeur van een groot bedrijf in Ottawa maakte zich zorgen over zijn al te „gewichtige" personeelsleden. Hij merkte dat de mensen door het vele zitten nòg dikker werden, waardoor ze ook tot minder in staat waren. Nu heeft hij een „spekpremie" uitgeloofd... Voor elk pond dat iemand van z'n personeel afvalt, krijgt diegene twee dollar! De buikjes van de mensen daar slinken nu zienderogen!

Onder: PASCARA (Italië) - Een schoenenverkoper heeft onlangs een dag vrij genomen. Dat gebeurt natuurlijk wel meer, maar de reden van deze vrije dag was toch wel ongewoon. Hij had een uiterst moeilijke klant moeten helpen, die — nadat ze meer dan honderd paar schoenen geprobeerd had — de winkel was uitgegaan met de woorden: „Vandaag heb ik er niets bij gezien, maar ik kom morgen terug..." Dit was teveel voor de schoenenverkoper en de dag daarop bleef hij rustig thuis!

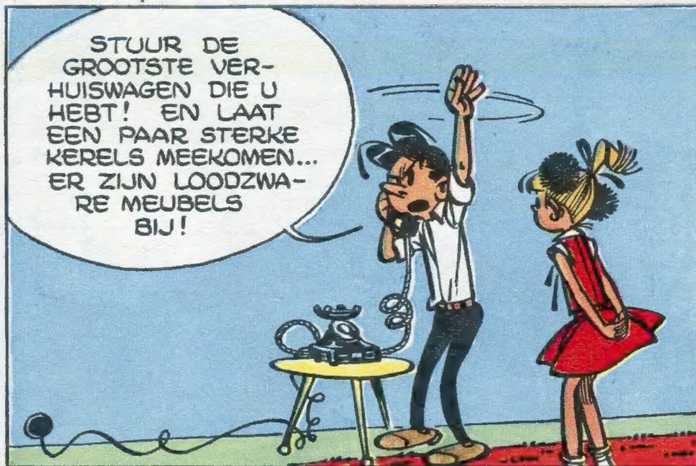

Boven: STOCKHOLM — „Leerlingen moeten meer geprezen worden," dat is het standpunt van de Zweedse professor Johannesson. In 41 klassen heeft hij telkens vijf groepen getest: in de ene groep werd alleen maar geprezen, in de andere alleen maar gestraft. In nog twee groepen werden deze beide methoden door elkaar toegepast en in de laatste groep hielden de leraren zich neutraal. De groep die alleen maar geprezen werd, kwam 't best voor de dag.

Ton en Tineke

door Franquin

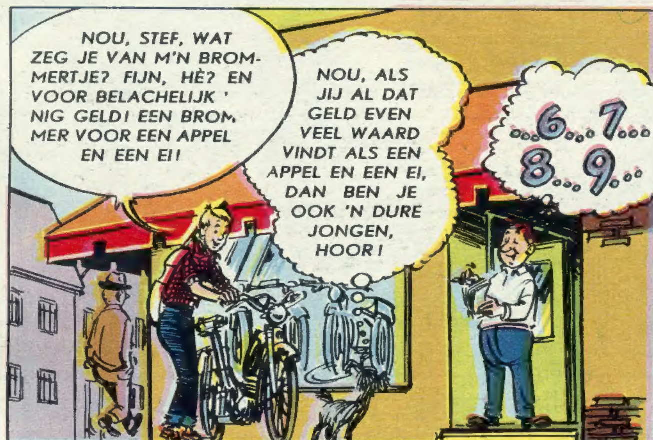

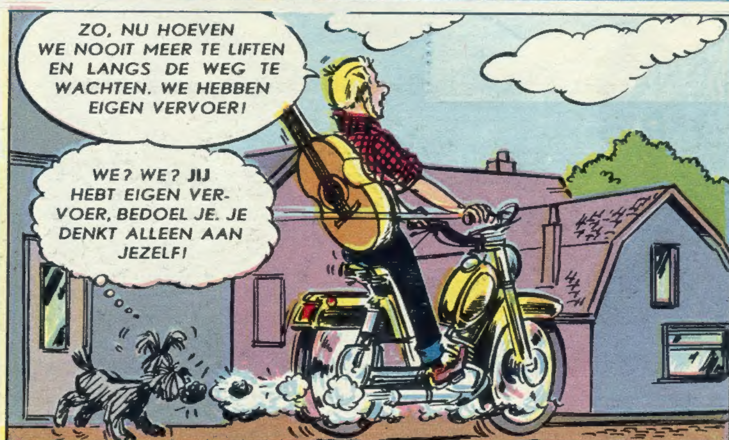

Pep en zijn vrolijke avonturen

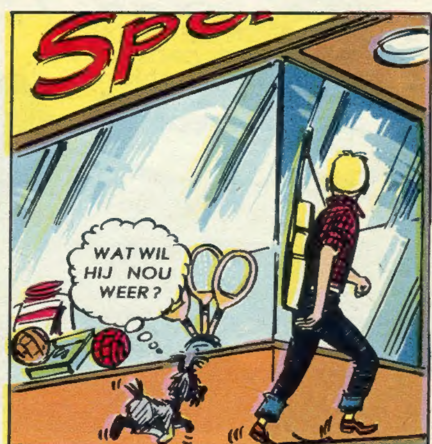

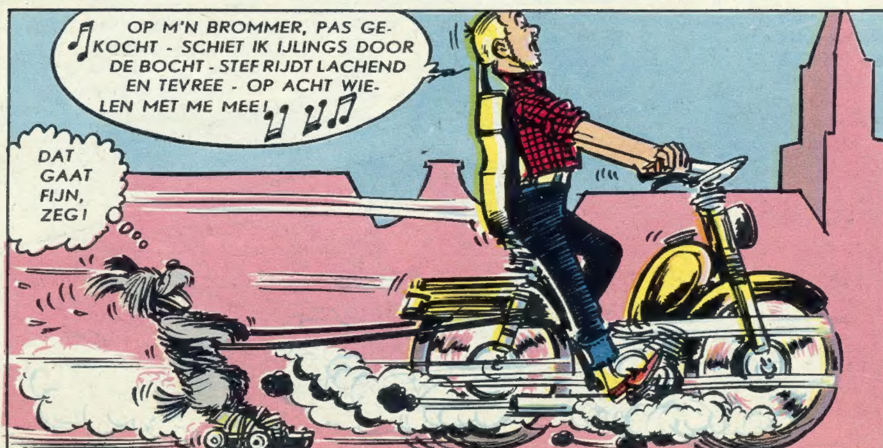

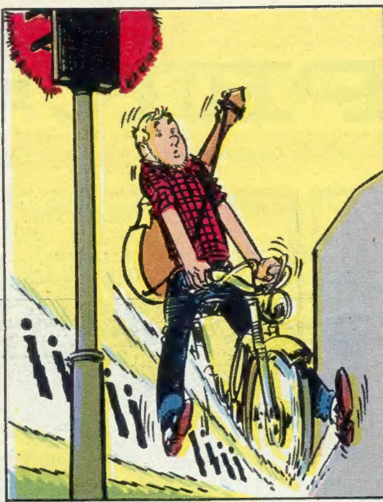

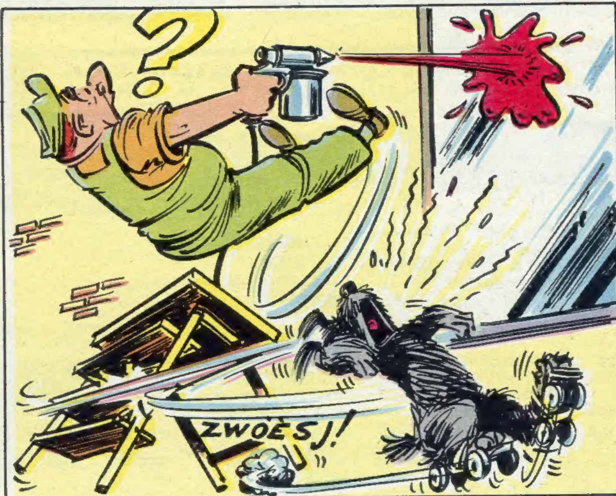

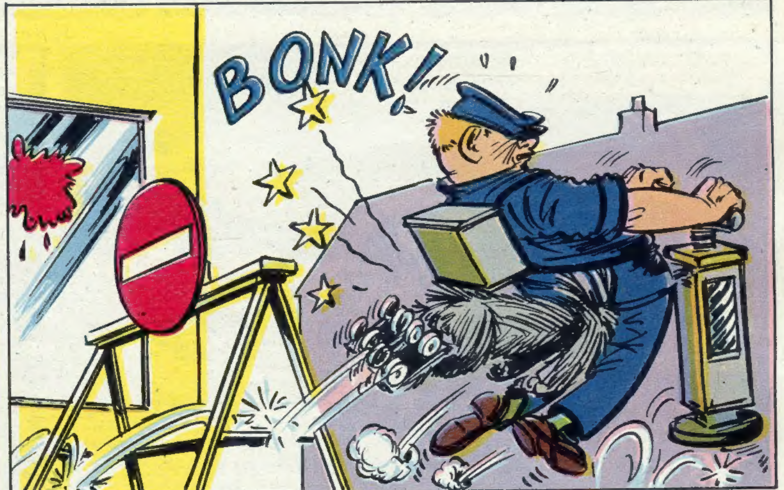

OEOEOEOEOEOEH! HOE MOET IK NOU STOPPEN? IK KAN DIE RARE DINGEN NIET STILZETTEN! PEP! DOE TOCH IETS! ZIE JE DAN NIET DAT IK NIET KAN REMMEN?
!

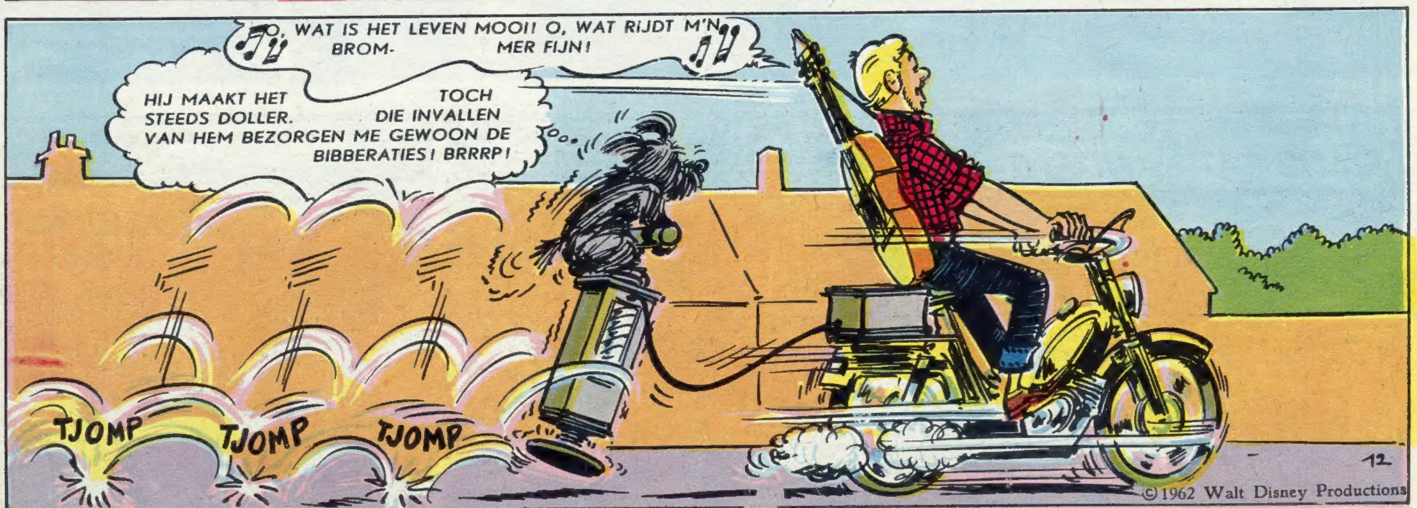

!

?
ZWOESJ!

BONK!

ZO, JE BENT ER BIJ! DENK JIJ DAT JE OP DE WEG KUNT DOEN WAT JE WILT? VOORUIT: JE NAAM!
M'N HELE WERK IS NAAR DE MAAN, KWAJONGEN!
HAD IK HET NIET GEDACHT? DIT HARDE GERIJ MOEST OP NARIGHEID UITLOPEN!

EN MIJN AANSTAMPER IS NIET MEER TE GEBRUIKEN! DAAR BEN IK VERANTWOORDELIJK VOOR! DIE SCHADE MOET IK BETALEN!
DAT MAAK IK WEL MET U IN ORDE, HOOR! IK NEEM DAT RARE WIP- EN STAMPAPPARAAT WEL VAN U OVER. HIER IS 'T GELD!

WAT IS HET LEVEN MOOI! O, WAT RIJDT M'N BROMMER FIJN!
HIJ MAAKT HET STEEDS DOLLER. TOCH DIE INVALLEN VAN HEM BEZORGEN ME GEWOON DE BIBBERATIES! BRRRP!
TJOMP
TJOMP
TJOMP
12

DAN COOPER EN

door ALBERT WEINBERG

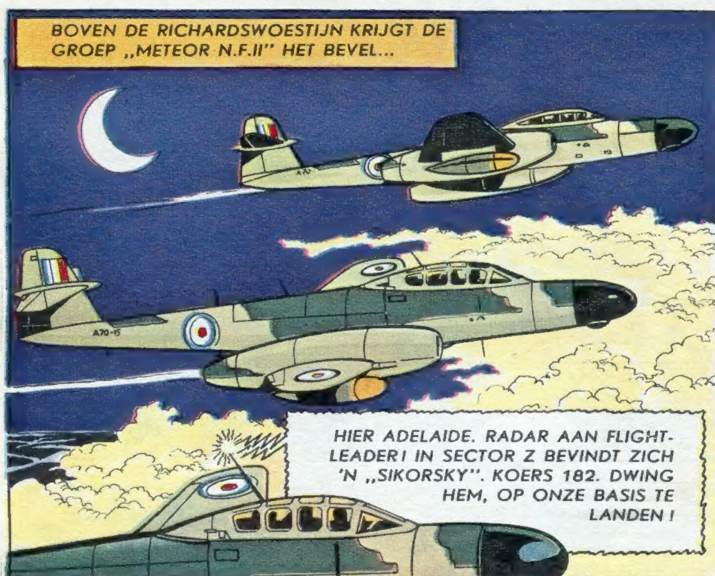
Als de helikopter van de politie landt, stijgen de twee

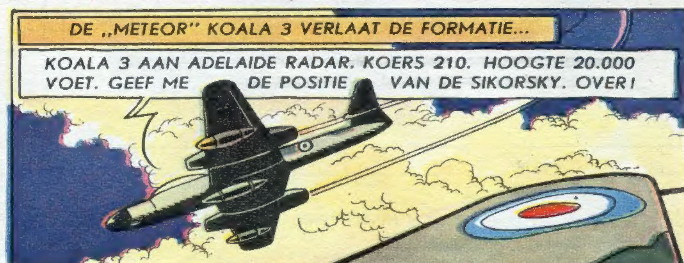

DE Blauwe Driehoek

geheimzinnige mannen met hun „Sikorski" op. Dan zit op het landingsgestel van hun toestel...

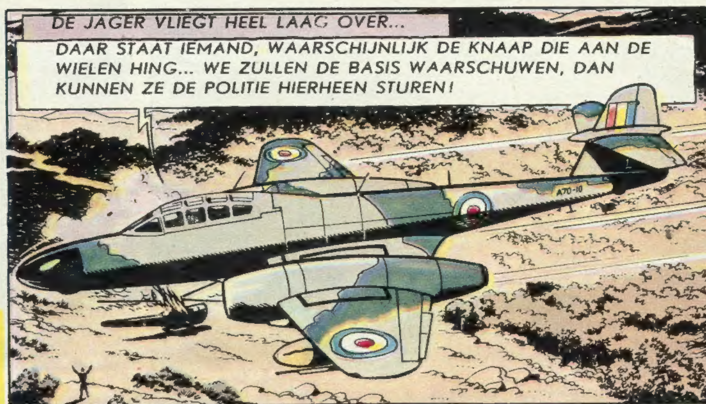

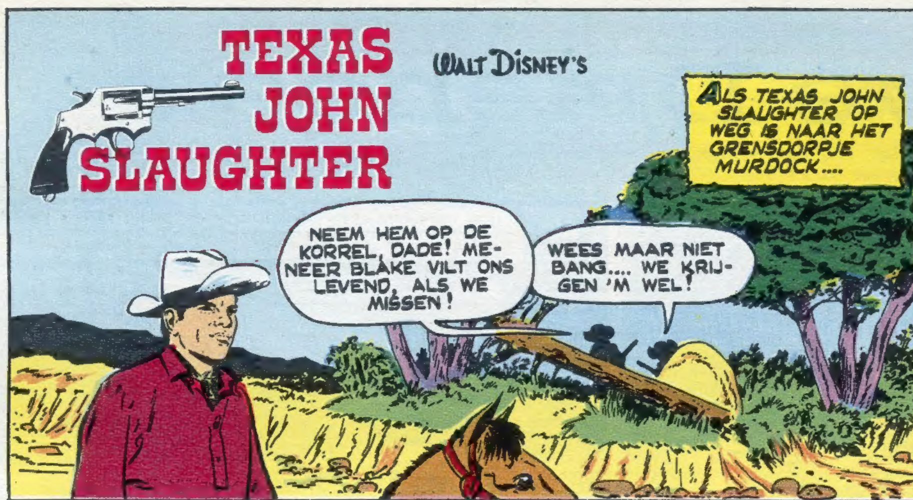

WORDT VERVOLGD

TEXAS JOHN SLAUGHTER
WALT DISNEY'S
ALS TEXAS JOHN SLAUGHTER OP WEG IS NAAR HET GRENSDORPJE MURDOCK....
NEEM HEM OP DE KORREL, DADE! MENEER BLAKE VILT ONS LEVEND, ALS WE MISSEN!
WEES MAAR NIET BANG.... WE KRIJGEN 'M WEL!

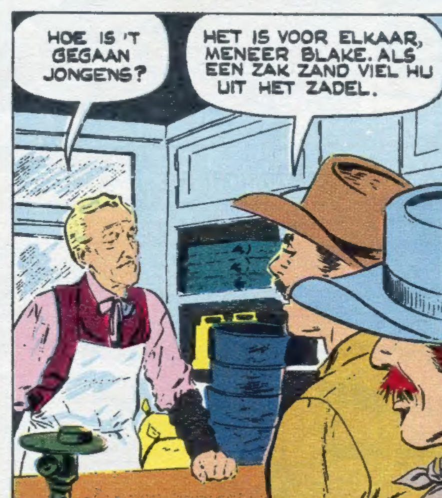

TWEE SCHOTEN KNALLEN....
BENG!
BENG!

WE HEBBEN HEM.... HIJ BEWEEGT NIET MEER....
VAN DEZE RANGER ZULLEN WE GEEN LAST MEER HEBBEN!

KOM MEE NAAR HET DORP. WE HEBBEN HET EXTRAATJE DAT MENEER BLAKE ONS BELOOFD HEEFT, WEL VERDIEND!
JA, EN HET WAS NIET MOEILIJK OOK! IK HEB ALTIJD GEDACHT DAT RANGERS ZULKE SLIMME KERELS WAREN!

EEN UUR DAARNA RIJDEN DE TWEE MANNEN MURDOCK BINNEN....
ALS WE ONS GELD HEBBEN GEKREGEN, GA IK NAAR DE PALACE.
DAT LIJKT ME EEN UITSTEKEND IDEE.

HOE IS 'T GEGAAN JONGENS?
HET IS VOOR ELKAAR, MENEER BLAKE. ALS EEN ZAK ZAND VIEL HIJ UIT HET ZADEL.

PRACHTIG, HIER IS HET EXTRAATJE DAT IK JULLIE HEB BELOOFD. EN BLIJF IN DE BUURT.... VANNACHT GAAT ER EEN LADING DE GRENS OVER....
GOED. HOE LAAT MOETEN WE HIER TERUGKOMEN?

ONGEVEER NEGEN UUR, BRENG EEN WAGEN MEE EN WACHT ACHTER OP ME.
GOED, MENEER!

MAAR ZO GEMAKKELIJK IS EEN RANGER NIET UITGETELD TE KRIJGEN....
HET ZIET ER NAAR UIT DAT DIE TWEE HUN BELONING HEBBEN GEKREGEN.... VOOR IETS DAT ZE DENKEN TE HEBBEN GEDAAN EN ZE HEBBEN ME RECHT NAAR HUN BAAS GEBRACHT.

IK ZAL 'NS MET DE SHERIFF GAAN PRATEN.... MISSCHIEN KAN HIJ ME HELPEN OM DEZE KNAPEN ACHTER DE TRALIES TE BRENGEN!

JOHN VERTELT SHERIFF TOM HALE VAN DE AANSLAG OP ZIJN LEVEN....
JE HEBT BIJZONDER VEEL GELUK GEHAD, RANGER! HET GEBEURT NIET VAAK DAT TWEE SCHUTTERS ALLEBEI MISSEN!
VLAK VOOR ZE SCHOTEN, ZAG IK EEN GEWEERLOOP GLINSTEREN. IK LIET ME VAN M'N PAARD VALLEN, ZODAT ZE WEL MOESTEN DENKEN DAT IK GERAAKT WAS....

EN TOEN HEB JE ZE GEVOLGD EN GEZIEN DAT ZE DE WINKEL VAN BLAKE BINNENGINGEN?
INDERDAAD.... EN ZE KWAMEN ER UIT MET GELD IN HUN HANDEN! VOOR MIJ IS DAT EEN BEWIJS DAT BLAKE ACHTER DEZE WAPENSMOKKEL HIER BIJ DE GRENS ZIT.... EN HET IS MIJN TAAK, ER EEN EIND AAN TE MAKEN!

IK ZAL JE HELPEN. HEB JE ER AL EEN IDEE VAN, WAT ER MOET WORDEN GEDAAN?
JA! IK ZOU GRAAG WILLEN DAT U DIE MENEER BLAKE EEN VERKEERDE INLICHTING GAF.... OM HEM TE OVERTUIGEN DAT U HEM NERGENS VAN VERDENKT!
SHERIFF
OFFICE

IK VERMOED DAT HIJ VAN PLAN IS EEN GROTE LADING GEWEREN OVER DE GRENS TE SMOKKELEN, ANDERS ZOU HIJ NIET HET RISICO HEBBEN GENOMEN, EEN RANGER TE LATEN NEERSCHIETEN!
HIJ MOET WETEN DAT ER IN ZO'N GEVAL ALLEEN MAAR NOG MEER RANGERS ZOUDEN KOMEN!

PRECIES! EN DAT HIJ ZICH DAARAAN NIET STOORT, BETEKENT DAT HIJ VAN PLAN IS ZIJN LAATSTE GROTE SLAG TE SLAAN EN METEEN DAARNA TE VERDWIJNEN.... WE MOETEN HEM DAARBIJ OP HETERDAAD BETRAPPEN!
DAT BEN IK MET JE EENS! MAAR HOE WETEN WE WANNEER?

DAT WETEN WE NIET.... NOG NIET! MAAR DAT KUNNEN WE VAN DIE TWEE HANDLANGERS TE WETEN KOMEN, ALS WE ZE EEN BEETJE BANG MAKEN... ...BANG VOOR 'T ONBEKENDE! LUISTER!

EVEN LATER...
IK HEB WAT ETEN NODIG, BLAKE.... BONEN.... EEN STUK SPEK.... OH JA, EN WAT MEEL!
KOMT VOOR ELKAAR, SHERIFF! GAAT U OP REIS?

JA! IK HEB BERICHT ONTVANGEN DAT DE DANTONJONGENS IN DE DE BUURT ZIJN. IK GA 'NS KIJKEN OF IK ZE NIET TE PAKKEN KAN KRIJGEN.
DE DANTONS? DAT ZIJN GEVAARLIJKE KNAPEN!
DAT KOMT GOED UIT! NU HEB IK VRIJ SPEL VANAVOND!
WHITE
FLOU

IK ZAL WEL EEN PAAR DAGEN WEG ZIJN, DENK IK! DAARNA KOM IK WEL WEER 'NS LANGS.
VEEL SUCCES, SHERIFF!
ALS JE TERUGKOMT, HOOP IK HIER VER WEG TE ZIJN!

HOE IS HET GEGAAN, SHERIFF?
ALLES IS VOLGENS PLAN VERLOPEN! BLAKE ZAL DENKEN DAT HIJ VRIJ SPEL HEEFT.... MET MIJ EEN PAAR DAGEN UIT HET DORP.... EN JIJ DOOD!

DE GROTE SLAG ZAL WEL GAUW VALLEN, DUS MOETEN WE NU DE REST VAN ONS PLAN VOORBEREIDEN! IK ZIE DAT U HET MEEL HEBT MEEGEBRACHT....

DIE AVOND HOUDT SHERIFF HALE TWEE MANNEN IN DE GATEN....
ZE GAAN NAAR DE STALLEN.... HET ZAL DAAR WEL GOED DONKER ZIJN....

PSSST! JOHN.... ZE ZIJN OP WEG NAAR DE STALLEN!
PRACHTIG, SHERIFF. BLIJFT U IN DE BUURT, OM DIE TWEE ONDER SCHOT TE HOUDEN.

HET MOET GOED GAAN.... ALS IK MAAR NIET OPEENS IN DE LACH SCHIET!

EEN PAAR MINUTEN LATER, BIJ DE STALLEN....
WE MOETEN VANNACHT WEL EEN EIND WEG HÈ?
WAAROM NIET? BLAKE BETAALT GOED!

DAN KLINKT UIT DE SCHADUW EEN SPOOKACHTIGE STEM....
JULLIE GAAN VANNACHT OP EEN LANGERE REIS DAN JE DENKT.... JULLIE GAAN MET MIJ MEE....

VERSTARD VAN SCHRIK STAREN DE MANNEN JOHN SLAUGHTER AAN....
UH? WIE? M-MAAR DAT IS HIJ.... DE RANGER!
DAT KAN NIET! DIE IS DOOD!

DE MANNEN STAAN ALS AAN DE GROND GENAGELD, ALS JOHN WEER SPREEKT.
EEN RANGER STERFT PAS ALS ZIJN WERK GEDAAN IS. JULLIE HEBBEN MIJ BIJ MIJN WERK GESTOORD EN NU ZULLEN JULLIE MIJ BIJ MIJN WERK HELPEN!
HOE K-KUNNEN WE U H-HELPEN?

IK WIL WETEN, WANNEER BLAKE DE VOLGENDE LADING GEWEREN OVER DE GRENS GAAT SMOKKELEN!
VANNACHT! VANNACHT! WE WAREN JUIST OP WEG OM DE WAPENS OP TE LADEN!

GA DAN! EN VERTEL NIETS AAN BLAKE!
JA! EH.... NEE! NATUURLIJK!

IK KON ME BIJNA NIET GOED HOUDEN, JOHN! WAT ZATEN ZE IN DE RATS!
JA. NU HOEVEN WE ALLEEN BLAKE NOG MAAR TE BETRAPPEN ALS HIJ DE GRENS OVER GAAT.

EVEN LATER....
JULLIE ZIJN LAAT! WAAR HEBBEN JULLIE GEZETEN?
WIJ.... EH.... JA, ZIET U....
BLAKE

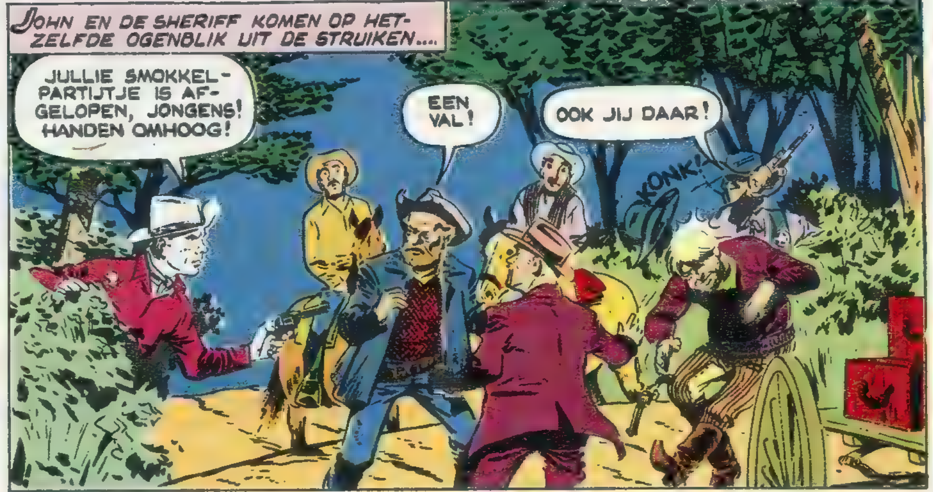

WAT IS ER MET JULLIE AAN DE HAND? JE ZIET ER UIT ALSOF JE EEN GEEST HEBT GEZIEN!
NEE HOOR, DAT IS NIET ZO! WE HEBBEN GEEN GEEST GEZIEN! ECHT NIET!

KOM MEE, LATEN WE DIE GEWEREN OP DE WAGEN LADEN!
HOE EERDER DIT VOORBIJ IS, HOE LIEVER IK HET HEB!

ONGEZIEN KIJKEN JOHN EN DE SHERIFF TOE....
ZULLEN WE ZE NU INREKE J?
NEE.... PAS ALS ZE DE GRENS OVERGAAN.

EEN TIJD LATER, ALS DE SMOKKELAARS DE GRENS NADEREN....
NOG EEN HALVE MIJL EN WE ZIJN BIJ DE GRENS, JOHN!
GOED! HOUD UW REVOLVER GEREED, SHERIFF! BLAKE ZAL WEL NIET GELOVEN DAT IK EEN GEEST BEN... EN IK WIL METEEN DE MANNEN ARRESTEREN AAN WIE HIJ DE GEWEREN VERKOOPT!

EN ZO BIJ DE GRENS....
DAAR HEB JE ZE!
GAAT U NAAR LINKS, SHERIFF! IK ZAL TOT TIEN TELLEN, DAN KOMEN WE TE VOORSCHIJN!

JOHN EN DE SHERIFF KOMEN OP HETZELFDE OGENBLIK UIT DE STRUIKEN....
JULLIE SMOKKELPARTIJTJE IS AFGELOPEN, JONGENS! HANDEN OMHOOG!
EEN VAL!
OOK JIJ DAAR!
KONK!

LAAT ZITTEN DAT DING!
HET IS DE RANGER!

TEXAS JOHN IS BLAKE NET EVEN TE VLUG AF....
BENG!
AU!

PROBEER HET MAAR NIET! U KUNT HEM TOCH NIET DODEN! HIJ IS AL DOOD!
WAT IS DAT VOOR ONZIN?

HIJ.... IS UIT DE GEESTENWERELD TERUGGEKOMEN!
JA! U KUNT ZELF ZIEN HOE BLEEK HIJ IS!

SUFFERDS! DAT SPUL OP ZIJN GEZICHT IS MEEL!
MEEL.... MAAR?

BLAKE HEEFT GELIJK... HET IS MEEL! EN IN DE GEVANGENIS KRIJGEN JULLIE DE TIJD OM 'NS UIT TE VISSEN, HOE HET KOMT DAT IK NOG LEEF.... DAAR ZULLEN JULLIE WEL ONGEVEER TIEN JAAR DE GELEGENHEID VOOR HEBBEN!

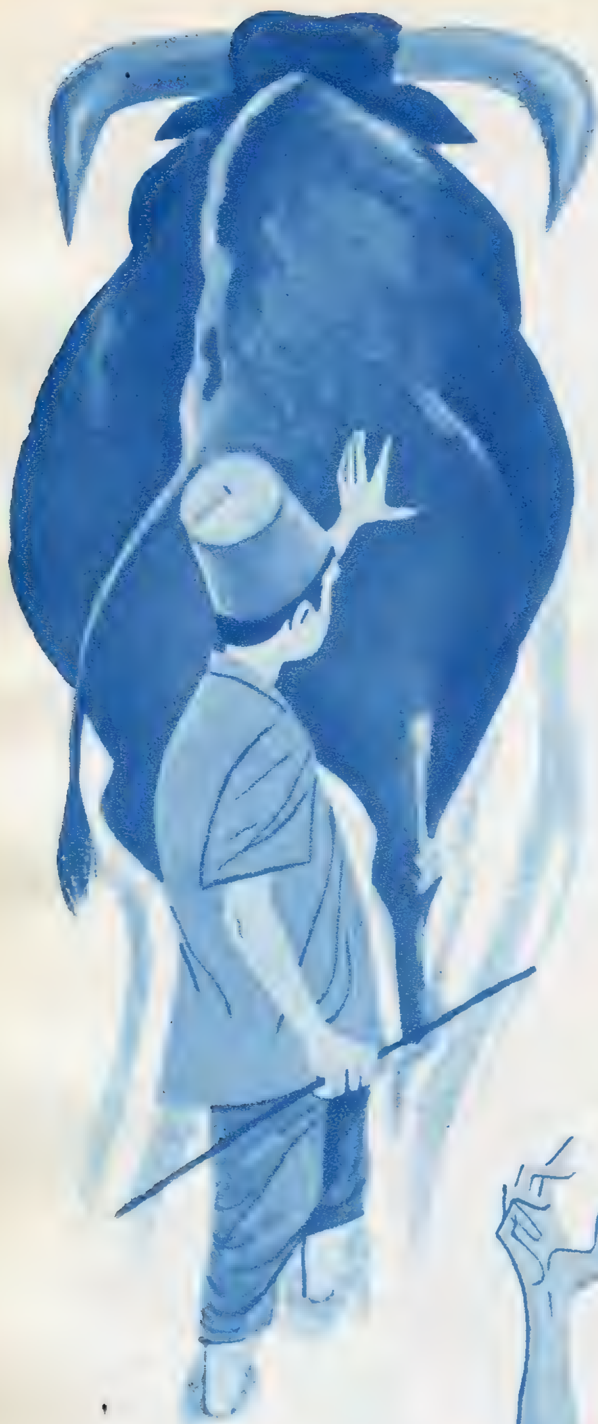
CHOTA wordt man

door kolonel Robert Bruce White

Van de vele Indische bedienden en winkeliers die ik tijdens mijn verblijf in India ontmoette, heb ik aan geen zulke fijne herinneringen als aan Gowlee en zijn zoontje Chota Doed. Tweemaal per dag kwam de oude man statig mijn tuinpad oplopen, met vijf koperen **lotas** of potten in een stapel op zijn hoofd, gevolgd door een grote, snuivende waterbuffel, die door Chota werd aangedreven. Dit merkwaardige groepje zorgde voor de melkvoorziening van het dorpje.
Hun verschijning was van een typisch oosterse waardigheid. De buffel vertegenwoordigde pure melk en de **lotas** op Gowlee's hoofd, van de grote onderaan tot het kleintje bovenop, bevatten de verschillende graden van verdunning met bronwater. Als je niet wist wat er nu precies in die potten zat, dan legde Gowlee, terwijl zijn zwarte ogen twinkelden, je geduldig uit dat in de grootste „melk voor het maken van boter" zat, in de tweede „melk om te drinken", in de volgende „een goedkoper soort melk om pudding te maken" en zo ging hij de hele stapel langs. Maar als je het erg nauw nam met hygiëne en niet geloofde dat die potten wel goed schoon waren, dan tikte Chota de buffel op haar massieve achterwerk en stuurde haar naar de keuken, om haar in je tegenwoordigheid te melken.
Op een ochtend, toen Gowlee met Abdul, mijn bediende, een hookah zat te roken, trof ik de kleine Chota Doed in mijn zitkamer. Hij had zijn duim in zijn mond gestoken en stond zacht neuriënd de schilderijen aan de muur te bewonderen. Hij was zo in zijn beschouwing verdiept, dat hij me niet had horen binnenkomen. Toen hij eindelijk bemerkte dat hij niet langer alleen was, schrok hij en wilde de kamer uitvluchten, maar in zijn haast struikelde hij over de grijnzende kop van een tijgervel en viel languit op de grond. Hij sperde z'n ogen wijd open en gaf een kreet, die Abdul sneller uit de keuken deed komen dan ik ooit had gepresteerd. Gowlee volgde hem op de hielen. De jammerklachten werden nog luider, toen de twee mannen tegen de jongen uitvoeren wegens zijn onbeschaamdheid. Het is 'n echte kwajongen, Sahib," zei Gowlee tegen me in de Hindoetaal. „Vandaag of morgen komt-ie nog 'ns in de gevangenis terecht." Bij deze woorden begon Chota nog harder te huilen en terwijl Abdul en Gowlee zich uitputten in verontschuldigingen, hadden ze de grootste moeite om zich boven het geloei van de jongen uit verstaanbaar te maken.
„Zeg het kind dat de Sahib niet boos op 'm is," zei ik lachend.
„Geef hem een koekje, Abdul, en stuur hem weg."
Abdul bracht mijn boodschap aan de snikkende jongen over en de drie gingen naar de keuken.
„Hij heet Chota Doed," zei mijn vader, alsof de naam, die „Kleine Melk" betekent, alles verklaarde. „Ik ben bang dat hij een **budmash** is, een heel ondeugend kind."
Nu het gevaar was geweken, draaide de jongen zich om en slikte zijn tranen in. „Het is waar dat ik Chota Doed heet, Sahib, maar ik ben geen kind. Ik ben een man!" zei hij ernstig.
Al gauw hierna kwam Chota niet meer mee. Zijn zusje dreef nu de grote waterbuffel mijn tuinpad op en Gowlee vertelde me dat Chota de kudde van twintig waterbuffels en een paar andere koeien moest bewaken.
Het is eigenaardig dat de woest-uitziende buffels, die er niet voor terugschrikken, een tijger die hen aanvalt te vertrappen en zelfs een vreemde blanke zondermeer verpletteren, zich het geschreeuw van kinderen laten welgevallen. Ook vinden zij het blijkbaar prettig als de kinderen, die nauwelijks tot hun neus reiken, op hun schonkige ruggen zitten.
En zo reed Chota elke ochtend bij zonsopgang op de rug van de grote Urnoo, de zwarte stier van de kudde, naar de weiden bij het dorp. Achter hem aan kwamen de koeien en de kalveren,

getrouwe onderdanen van Chota, de man.
De weide, zoals de meeste in India, bestond hoofdzakelijk uit rotsen en struiken en diepe ravijnen. Daar lag Chota de hele dag onder de schaduwrijke bamboes, terwijl de kudde rustig graasde. Af en toe blies er een door zijn neusgaten of gromde diep in zijn keel, maar loeien zoals ander vee deden ze niet. Zodra ze genoeg hadden gegeten, liepen ze naar de modderige waterpoel dichtbij, waarin ze zich wentelden tot ze helemaal bedekt waren met een dikke laag modder, waar de muggen en vliegen niet doorheen konden steken. Urenlang lagen ze dan onbeweeglijk in de modder, met alleen de neus en ogen zichtbaar in de hete zon. Dit luie leven beviel Chota best. Als de rotsen in de felle zon leken te bewegen, sliep hij. Soms keek hij dromerig toe, hoe een slang een kikker besloop, of staarde naar een vogel die hoog in de lucht hing. Ook maakte hij kooitjes van droog gras voor de sprinkhanen die hij ving, of zong lange loftiederen op de oorlogsgoden van zijn volk, samen met de andere buffelhoeders. En als de zon het eind van de velden raakte en de mist de ravijnen in sloop, riep hij zijn kudde; de buffels maakten zich dan met zuigende geluiden los uit de modder en liepen langzaam terug naar het dorp.
Een paar maanden later, toen ik thuiskwam van een verblijf van een paar dagen in Calcutta, hoorde ik dat het dorp in moeilijkheden verkeerde. Er werd geen melk bezorgd. Gowlee en Chota hadden andere dingen aan hun hoofd. Twee dagen daarvoor was een wilde waterbuffel uit het oerwoud gekomen. Het was een enorm beest. Nadat hij een ongelofelijke hoeveelheid rijst verslonden en de rest van de planten onder zijn hoeven verpletterd had, had de stier twee mannen, die hem wilden verjagen, aangevallen.
De dag daarop was de **jungli-bhain,** zoals de wilde buffel onder de Hindoes bekend staat, bij de kudde van Chota verschenen. De vreemde stier had vier koeien het oerwoud ingedreven, voor Chota besefte wat er aan de hand was.
„Is er niets gedaan om de koeien terug te krijgen?" vroeg ik Abdul, die met veel enthousiasme het verhaal zat te vertellen.
„Jazeker, Sahib," antwoordde Abdul. „Chota Doed stuurde een van de andere jongens naar het dorp om hulp en ging zelf achter de koeien aan. Twee mijl verderop vond hij ze bij de rivier, waar ze in de stroom aan het baden waren. Toen Chota dichterbij kwam, viel de stier hem aan. Het is een wonder dat Chota er levend af gekomen is."
„En Gowlee en de anderen? Hebben die niets gedaan?"
„Ja," Sahib. Maar ook zij werden door de stier verjaagd. Vanavond is er een vergadering van de mannen van het dorp en ze zullen uw hulp vragen. Ze willen dat u de **jungli-bhain** doodschiet, voor hij nog meer schade zal aanrichten."
Bij de vergadering stemde ik met tegenzin toe, de wilde stier neer te schieten. Toen de eerste lichtstraal de volgende ochtend in het oosten verscheen, liep ik over het stoffige pad naar de velden. Ik had mijn geweer over de schouder. Naast me slofte Urnoo, de kuddestier, die zijn ontevredenheid over mijn aanwezigheid duidelijk liet blijken. Op zijn brede rug zat Chota, niet langer het schreeuwende joch uit mijn zitkamer of de luie veehoeder.
Nee, vandaag was Chota een man — want alleen mannen konden een **shikari,** een gids, zijn.
Achter ons liep somber de oude Gowlee, met een antiek geweer over zijn schouder. De lange loop van het wapen was met koperdraad omwikkeld, om te verhinderen dat het bij het schieten uit elkaar zou barsten.
Ik had niet gewild dat er meer meegingen om het dier op te sporen en te doden. Ze zouden me maar in de weg lopen.

En Urnoo had ik geen geval moeten meenemen, maar dat had Gowlee gewild. Ik had het beter alleen kunnen doen, zo moeilijk is het niet om een vers spoor van vijf buffels te volgen. In ieder geval zouden Gowlee en zijn zoon achterblijven op de plaats waar ze de vorige dag de buffels hadden gezien.
Zonder een ogenblik te aarzelen leidde Chota ons door het oerwoud, over een wildpaadje waarvan ik het bestaan niet kende. Wij gingen langs enorme oude bomen, bedekt met mos en varens en trokken door moerassen. Na een zware tocht, die twee uur duurde, kwamen we bij een weide aan de rivier, waar de stier de vorige dag de vier gestolen koeien had verdedigd. Het was duidelijk dat de dieren de nacht daar hadden doorgebracht.
Ik ging alleen verder. Het spoor was gemakkelijk te volgen. Ik had niet ver gelopen, toen ik de koeien rook. Gelukkig naderde ik ze tegen de wind in. Voorzichtig sloop ik verder. Toen ik door de takken van een struik keek, zag ik een donkere vorm. Ik kon niet zien of het een koe of de stier was. Plotseling hoorde ik het dier hoesten. Rechts van me bewoog iets in de struiken en ik zag een tweede buffel. Hij kwam overeind en snoof luid door de neusgaten. Het was de stier.
Het beest viel onmiddellijk aan. Hij bewoog z'n brede kop met de lange horens heen en weer en de zwarte ogen blonken van woede en haat. Geheel voorbereid op de aanval, liet ik hem tot op 25 meter naderbij komen. Mijn mikpunt was het massieve voorhoofd van het dier. Ik legde aan en vuurde de kogel in de rechterloop af. Duidelijk hoorde ik de kogel inslaan — het klonk alsof hij zich in een stenen muur boorde. Het dier viel op de knieën, stond onmiddellijk op en kwam tot op 10 meter afstand van waar ik zat. De kogel uit de linkerloop trof hem achter de schouder. Weer sidderde hij, struikelde en herstelde zich. Tot mijn verbazing keerde hij zich toen van me af en rende naar de wei, waar Chota en zijn vader op me wachtten. Terwijl ik hem volgde, laadde ik mijn geweer.
Toen ik het oerwoud uitkwam, zag ik Urnoo, die de wilde stier aanviel en probeerde hem met zijn horens achteruit te duwen.
De stier, dodelijk gewond, vocht dapper. Bijna onder de hoeven van de wanhopig vechtende beesten lag Gowlee.
Chota Doed stond bij zijn vader, het oude geweer in zijn handen. „Niet schieten!" schreeuwde ik, met een blik op de met draad omwonden loop. Maar voor ik zelf aan kon leggen, klonk er een daverende ontploffing. Chota viel achterover in het stof.
Ik vuurde meteen mijn beide kogels af, maar de stier was al dood. Het schot van Chota had z'n hart doorboord. De stier stierf statig, stil, de kop viel langzaam voorover tot hij op de grond rustte, terwijl het lichaam overeind bleef staan. Het was een prachtig dier.
De oude Gowlee was niet ernstig gewond. Hij had een trap gekregen van Urnoo, toen deze de gewonde stier aanviel. En Chota had alleen een gekneusde schouder overgehouden van de terugslag van het geweer.
Hij lachte zenuwachtig, toen ik hem overeind hielp om zijn schouder te onderzoeken.
„Je hebt de **jungli-bhain** gedood, Chota Shikari," zei ik. „Het was een prachtig schot!"
Hij wreef zijn schouder en antwoordde ernstig: „Ik heb u toch gezegd, Sahib, dat ik geen **budmash** ben. Nu weet u dat ik een man ben."

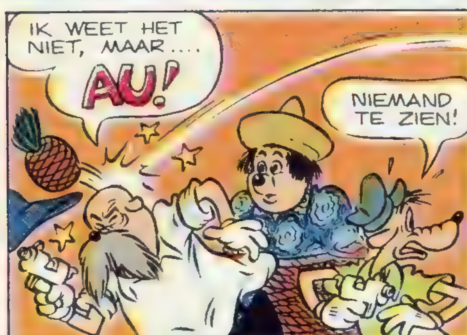

Ik verwachtte weinig of geen moeilijkheden. Ik had dikwijls op tijgers en luipaarden gejaagd en ook had ik eens een gewonde en bijzonder gevaarlijke Indische buffel geschoten. Ik wist natuurlijk dat de wilde buffel een gevaarlijke jachtprooi is en buitengewoon kwaadaardig als hij gewond is. Hij valt woest aan en hoewel hij gemakkelijk te raken lijkt, is hij moeilijk te doden. Het is bekend dat hij zelfs olifanten niet uit de weg gaat en ze onbevreesd aanvalt. Dit zal zelfs een neushoorn nooit proberen. Ook is het feit dat een tijger die zijn leven liefheeft, nooit een kudde buffels aan zal vallen, tam of wild.
Bij nader inzien was het dus niet zo verstandig van me om Gowlee en Chota mee te nemen op deze jacht.

WALT DISNEY'S

Mickey Mouse

DE TWEE SCHURKEN HEBBEN MICKEY'S VRIEND, TOM KANAKANUI, GEVANGEN GENOMEN EN ZIJN VAN PLAN HEM UIT DE WEG TE RUIMEN. MICKEY EN GOOFY KOMEN NET OP TIJD AAN. MICKEY HEEFT AL EEN PLAN OM DE TWEE MET BEHULP VAN DE MENEHOENIES ONSCHADELIJK TE MAKEN....

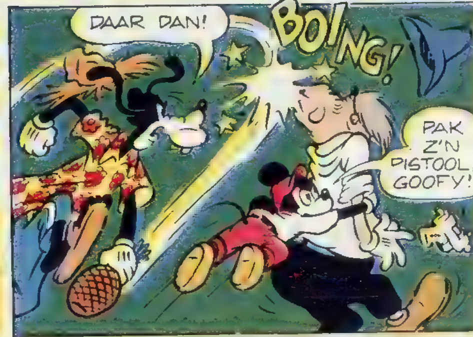

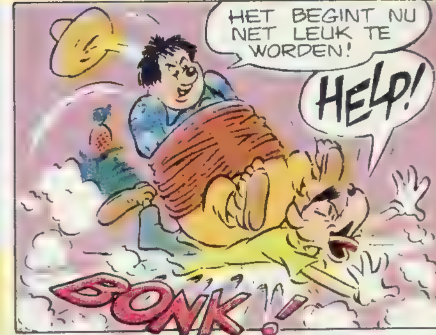

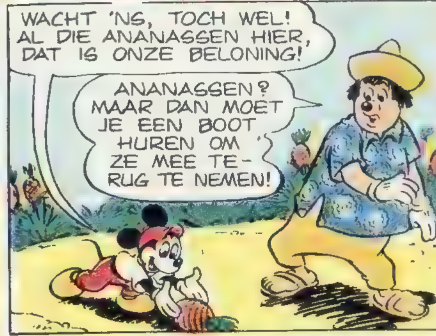

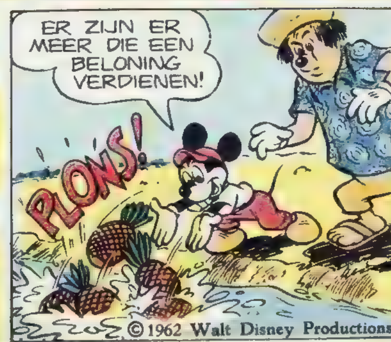

Onze luchtvaartmedewerker HUGO HOOFTMAN, bekend in binnen- en buitenland, heeft van het Air Force Museum bij Dayton in Amerika zoveel prachtige foto's voor PEP meegebracht, dat we hem deze week maar de ruimte hebben gegeven!

Rechts: De North American F-86 Sabre, de grote tegenstander van de Russische Migs in Korea. Daaronder de North American B-25 Mitchell, waarmee tijdens de oorlog ook vele Nederlandse vliegers hebben gevlogen, o.a. in het 320 squadron.

Rechts: De Curtiss P-36 Mohawk in de camouflage-kleuren van 27 Pursuit Squadron. Daaronder de Douglas B-18 Bolo, die gedurende de oorlog o.a. in Nederlands West-Indië geopereerd heeft. In de stompe rompneus is de radar ondergebracht.

Op de **Wright-Patterson Air Force Base** bij Dayton in de Verenigde Staten, bevindt zich het Air Force Museum, het museum van de Amerikaanse luchtmacht. Er is geen plekje ter wereld waar zóveel interessante en historische vliegtuigen bijeen gebracht zijn en er is nauwelijks een plekje ter wereld waar luchtvaartenthousiasten zó kunnen genieten als hier, temidden van al die vliegtuigen, waarvan de namen romantische klanken geworden zijn in de geschiedenis van de luchtvaart. Luchtvaartenthousiasten kunnen er wel **dagen** doorbrengen. En.... alle vliegtuigen mogen worden gefotografeerd; bovendien is de toegang gratis. Wandelend door het Air Force Museum, herleeft de geschiedenis van de luchtvaart en vooral die van de tweede wereldoorlog.
Je ziet er de beroemde B-17 Flying Fortres en de B-24 Liberator, de viermotorige bommenwerpers die Duitsland ten slotte op de knieën hebben gedwongen. Je ziet er jachtvliegtuigen met namen die luchtvaarthistorie maakten: de Spitfire, de Mustang, de Thunderbolt, de Lightning.... Wat dit museum vooral zo interessant maakt, zijn de diverse buitgemaakte „vijandelijke" vliegtuigen. We zien de beroemde Messerschmitt Me-262 straaljager, die de Luftwaffe gedurende de laatste oorlogsmaanden nog gebruikt heeft, de beroemde Junkers Ju 88 bommenwerper van de Luftwaffe en de „George" van de Japanse luchtmacht. Een zeldzaam exemplaar is ook de Mig-15, de Russische straaljager waarmee een jonge Noordkoreaan overvloog naar de Amerikanen. Je ziet de B-29, die de atoombom op Nagasaki af-

HET AIR FORCE MUSEUM

Rechts: De Boeing P-26A, in de dertiger jaren een moderne Amerikaanse jager. Daaronder de Douglas X-3, volgens de vliegers een van de vreemdste — en gevaarlijkste — vliegtuigen, die er ooit gebouwd zijn!

wierp en daarmee een eind aan de oorlog maakte, de B-25 Mitchell van het type waarmee generaal Doolittle op 18 april 1942 zijn beroemde eerste luchtaanval op Tokio uitvoerde. Ongelooflijk, hoe 16 van deze tweemotorige bommenwerpers opstegen van het vliegkampschip „Hornet". Een Japanse vissersboot had de „Hornet" al vroeg gesignaleerd, waardoor de Mitchells 10 uur eerder gelanceerd moesten worden dan de bedoeling was. Om de zware bommenwerpers zo licht mogelijk te maken voor de start van het vliegkampschip, werden de beide mitrailleurs achter in de staart vervangen door houten mitrailleurs. Ze zagen er uit als echte mitrailleurs, om de Japanse jachtvliegers vrees aan te jagen.... De Mitchell in 't museum

Rechts: Het Air Force Museum met voor de ingang een Atlasraket en naast het hoofdgebouw tal van vliegtuigen uit de tweede wereldoorlog.

heeft van deze houten mitrailleurs. Ook moderner vliegtuigen zijn er in het museum te zien, zoals de merkwaardige Douglas X-3 Stiletto met zijn lange spitse rompneus, volgens de vliegers die er mee vlogen het gevaarlijkste vliegtuig dat ooit ontworpen is. Op 20 oktober 1952 werd er de eerste vlucht mee gemaakt. Dan de Bell X-5 met zijn verstelbare pijlvleugel en de onbemande North American X-10, die radiografisch gestart en geland werd. Niet alleen vliegtuigen bevinden zich in het Air Force Museum. Er zijn ook onderdelen, raketten, motoren, ducumenten uit de oorlog, een „Art gallery" met luchtvaartschilderijen (o.a. een in Duitsland buitgemaakt levensgroot olieschilderij, voorstellend Göring met de staf van de Luftwaffe), vliegtuigmodellen, etc. In een bioscoop worden geregeld luchtvaartfilms gedraaid. Tot het museum behoren ook een bibliotheek en een fotoarchief. Op het ogenblik wordt een van de grootste collecties

Links: De Lockheed X-7, een onbemande machine. Rechts: Enkele „vijandelijke" toestellen. Van boven naar beneden een Russische Mig-15 straaljager; een Kawanishi NIK2 „George", een van de beroemdste Japanse jagers uit de tweede wereldoorlog; en dan de trots van het Air Force Museum: een Spitfire, het jachttoestel dat mèt de Hurricane de „Slag om Engeland" heeft gewonnen. Zoals de meeste vliegtuigen in het Museum, is deze Spitfire nog volkomen vliegwaardig!

Links: De beruchte Messerschmitt Me-262 straaljager van de Luftwaffe, die op het eind van de oorlog nog gevlogen heeft. Daaronder de Bell X-1B raketmachine, die een snelheid haalde van meer dan 3000 km per uur. Daaronder de merkwaardige North American P-82 Twin-Mustang, die ontstaan is door twee Mustang-jagers aan elkaar te bouwen. Ook de Duitsers hebben zoiets uitgehaald met de Heinkel He-111.

Bovenaan: Eén van de vier Amerikaanse legertoestelletjes, die in 1924 de eerste geslaagde vlucht rond de wereld maakten. Daaronder de Lockheed P-38 Lightning, een tweemotorige jager met dubbele staart, die wereldberoemd is geworden.

vliegtuigmodellen ter wereld in het museum geëxposeerd, 558 modellen, die alle zijn vervaardigd door Eugene Kettering. De waarde van deze modellenverzameling wordt geschat op 250.000 dollar.

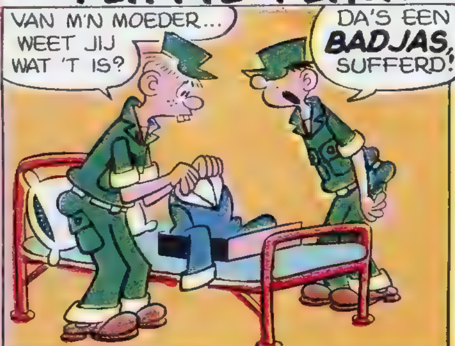
Er komen nog voortdurend nieuwe aanwinsten. Natuurlijk zijn er tal van vliegtuigen, die het Air Force Museum graag zou willen hebben. Er wordt gezocht naar een Fokker D-VII uit de eerste wereldoorlog, naar een Martin B-26 Marauder bommenwerper, een Japanse Zero, een Duitse Focke Wulf FW-190 en Messerschmitt Me-109. Er bestáán nog van deze vliegtuigen op de wereld en vroeg of laat zullen we ze zeker in het Air Force Museum zien verschijnen. De ontwikkeling in de luchtvaart gaat razend snel. De met 3000 km per uur vliegende Bell X-1B, enkele jaren geleden volop in het nieuws, is nu al een „museumstuk" geworden, evenals de Douglas X-3. Als straks de Boeing X-20 Dyna Soar in gebruik komt, een bemande ruimteraket met vleugels, die enkele malen rond de aarde zal draaien voor hij op zijn vleugels naar de aarde zal terugzweven, zal ook de huidige North American X-15 raketmachine, die vloog met een snelheid van 6000 km per uur en recordhoogten van bijna 100 km bereikte, een museumstuk zijn geworden. Het Air Force Museum kijkt nu al uit naar de dag waarop ook één van de drie gebouwde X-15's een plaatsje in het museum zal krijgen. Erg lang zal ook dat wel niet meer duren....

HUGO HOOFTMAN

Links: Een Junkers Ju-88 bommenwerper van de Luftwaffe en hieronder in de beroemde „haaiebek"-beschildering van de „Flying Tigers" een Curtiss P-40N Warhawk, waarvan er duizenden gebouwd zijn.

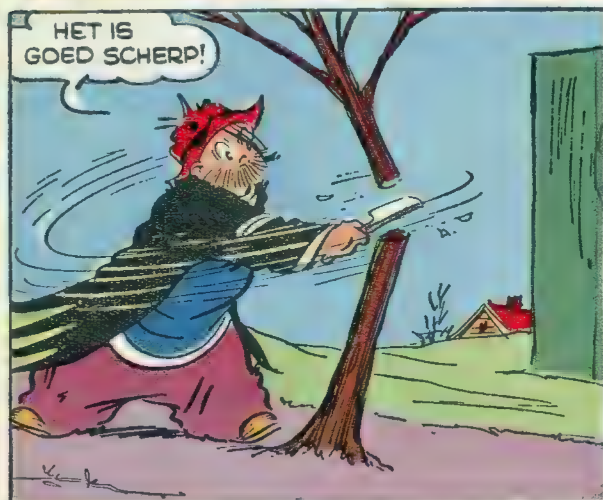

PIETJE PECH
door
C.D.RUSSELL

HET PRACHTIGSTE SCHEERMES DAT ER TE KOOP IS! VOOR MAAR VIJFTIG CENT! ALS JE HET KAPOT KRIJGT, AL KRIJG JE ER MAAR EEN DEUKJE IN, DAN GEEF IK JE VIJF KEER HET BEDRAG TERUG DAT JE BETAALD HEBT!

VIJF KEER JE GELD TERUG.... DAAR MOET WINST IN ZITTEN!

HET IS GOED SCHERP!

SJONGE! HET GING DOOR DAT PRIKKELDRAAD HEEN ALSOF HET KAAS WAS!

NOOIT HEB IK ZO'N TAAI MES GEZIEN...

IDEE!

GEEF ME 'NS EEN VAN JE MALSE BIEFSTUKJES, KAREL.

VIJF KEER M'N GELD TERUG, KNAAP! IK HEB HET GEPROBEERD OP EEN VAN KARELS BIEFSTUKJES..! DIT IS ER VAN OVER!

door
RAYMOND
MACHEROT

KOLONEL CLIFTON EN

DE BRANDKASTDIEVEN

Kolonel Clifton wordt op een wat vreemde wijze ontvangen door de mannen die hij achterna zat . . .

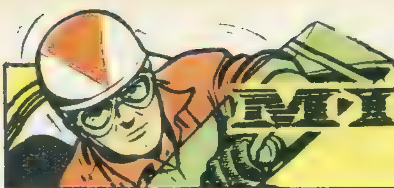

WORDT VERVOLGD

door JEAN GRATON

Michel probeert aan het wiel van Warson te blijven hangen, maar

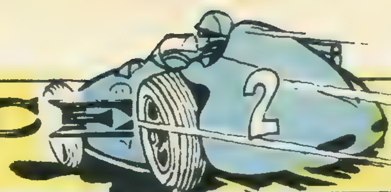

in DE GROTE RACE

...wordt daarbij gehinderd door de bestuurders van twee Maserati's, die hem de weg versperren!

WAT WIL JE NOG VAN ME?

STEVE WARSON HEEFT ZOJUIST GEHOORD WAT U OP DE BAAN IS OVERKOMEN... HIJ HEEFT ME GEVRAAGD, U TE ZEGGEN DAT HIJ MET DIT GEVAL NIETS TE MAKEN HEEFT EN DAT HET HEM SPIJT DAT HIJ U NIET OP EEN MEER SPORTIEVE WIJZE HEEFT KUNNEN OVERWINNEN.

OOK STEVE WARSON VERACHT HET GEDRAG VAN DE TWEE ARGENTIJNSE COUREURS EVENALS DE KRANTEN VAN BUENOS AIRES, DIE VEEL AANDACHT AAN HET GEVAL BESTEDEN. ZOALS MENEER DE CHANZY AL VERMOEDDE, WAREN DE WEDDERS VERANTWOORDELIJK ERVOOR. ZIJ HADDEN DE COUREURS VAN DE MASERATI'S OMGEKOCHT, OMDAT ZE HUN GELD OP WARSON HADDEN GEZET. NOG EEN PAAR DAGEN WERD ER OVER GESCHREVEN IN DE PERS, TOEN WAS HET VERGETEN. ALLEEN ONZE VRIENDEN WAREN NOG WOEDEND EN BELUST OP WRAAK, MAAR AL GAUW WERD OOK BIJ HEN DIT GEVOEL VERDRONGEN DOOR DE GEDACHTE DAT ER NOG MEER RACES TE RIJDEN WAREN...

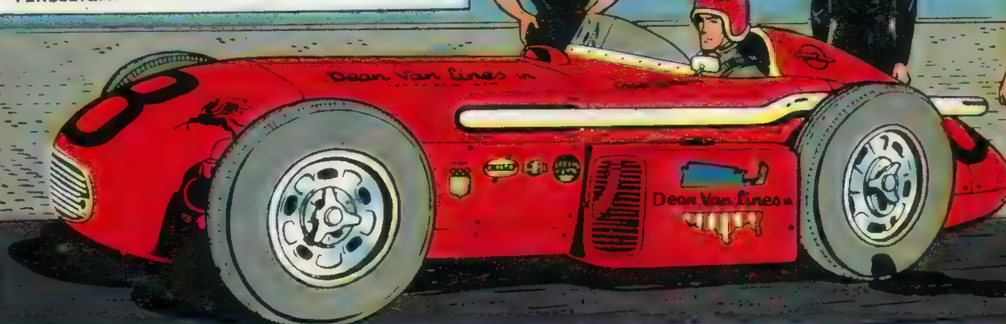
INTUSSEN RUST MICHEL UIT.

VOORUIT, HET WATER IN, KAMPIOEN! DAT ZAL JE WEL KALMEREN

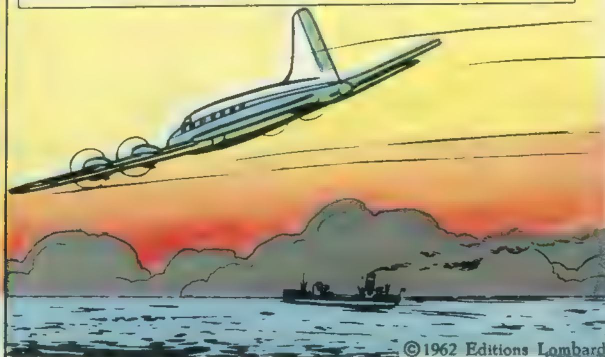
OOK DE ANDEREN HOUDEN ZICH BEZIG..

WE ZULLEN DE MOTOR WAT MEER NAAR LINKS SCHUIVEN, JOSEPH. DE SCHOKBREKERS MOETEN VERSTERKT WORDEN EN DE DIRECTE BENZINE-INSPUITING MOET WORDEN INGEBOUWD. OOK DE BANDEN MOETEN VERNIEUWD WORDEN.

DE „VAILLANTE GRAND PRIX" WACHT EEN ZWARE TAAK. OP HET CIRCUIT VAN INDIANAPOLIS ZAL HIJ NAAST WAGENS KOMEN TE STAAN, DIE EEN VEEL GROTERE CILINDERINHOUD HEBBEN... OMDAT DE WAGENS DAAR STEEDS IN DEZELFDE RICHTING RIJDEN, MOET HET GEWICHT VAN DE MOTOR NAAR DE BINNENKANT OVERHELLEN.

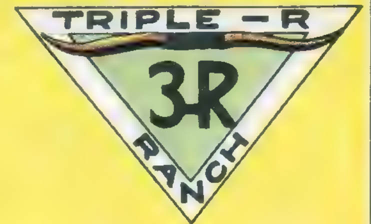

WORDT VERVOLGD

WALT DISNEY'S

SPIN en MARTY

DE RODEO IS BEGONNEN. DE TRIPLE-R STAAT TWEE PUNTEN ACHTER OP DE NORTH FORK RANCH, ALS DE WEDSTRIJD BEGINT IN HET VANGEN EN VASTBINDEN VAN KALVEREN....

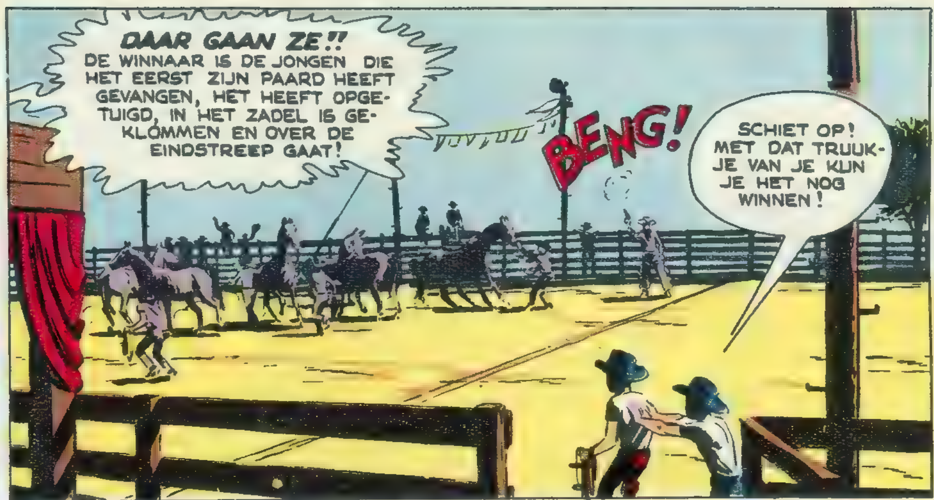

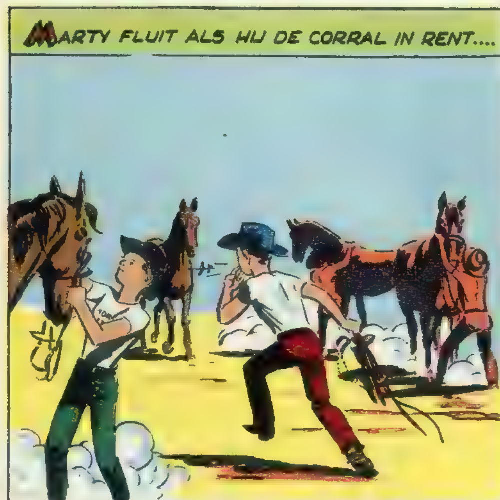

WAT? O.... EH.... HET GAAT AL EEN STUK BETER.
IK WEET DAT HET EEN STUK BETER GAAT. HET TOUW IS ER NIET OMHEEN GEKOMEN HÈ? JE WILDE ER ALLEEN MAAR ZEKER VAN ZIJN DAT IK DE MEESTE PUNTEN ZOU HALEN, NIET?

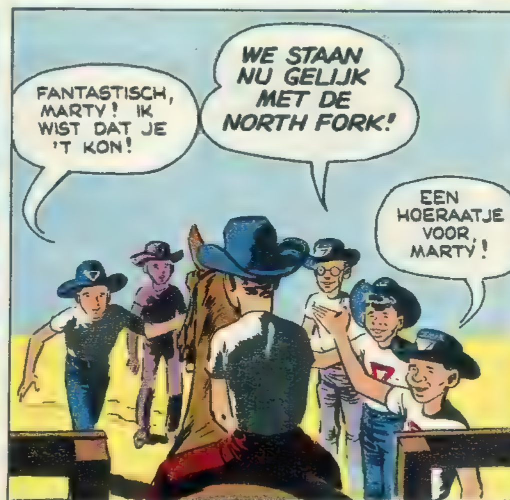

DAAR GAAN ZE!! DE WINNAAR IS DE JONGEN DIE HET EERST ZIJN PAARD HEEFT GEVANGEN, HET HEEFT OPGETUIGD, IN HET ZADEL IS GEKLOMMEN EN OVER DE EINDSTREEP GAAT!
BENG!
SCHIET OP! MET DAT TRUUK-JE VAN JE KUN JE HET NOG WINNEN!

MARTY FLUIT ALS HIJ DE CORRAL IN RENT....

KALM AAN.... DOE MAAR NET ALSOF WE IN DE WEI AAN 'T OEFENEN ZIJN!

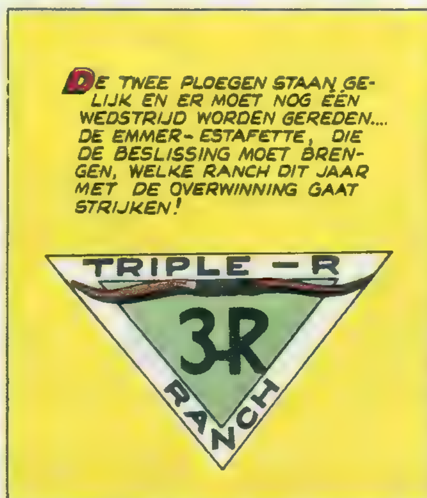

GOED ZO ROCKET! EN NU RENNEN!

MARTY MARKHAM, DE TRIPLE-R FLITS... IS WINNAAR!

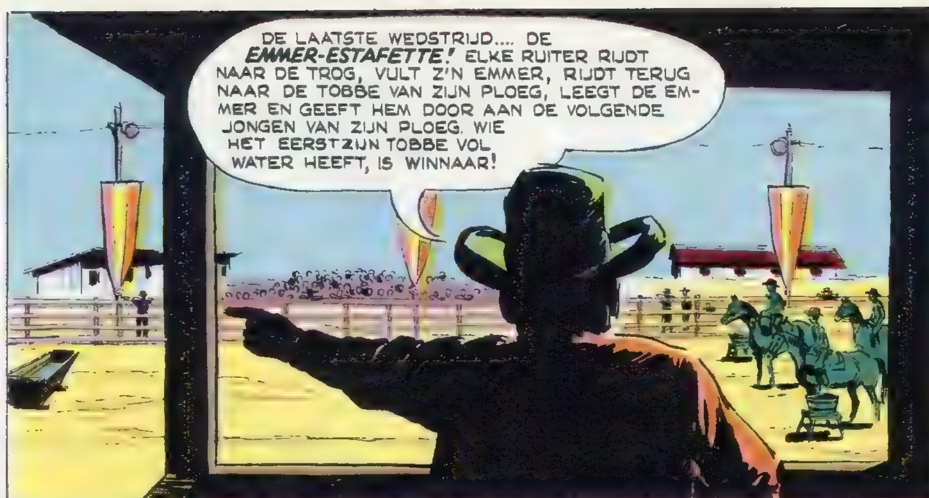

FANTASTISCH, MARTY! IK WIST DAT JE 'T KON!
WE STAAN NU GELIJK MET DE NORTH FORK!
EEN HOERAATJE VOOR MARTY!

BEDANKT VOOR WAT JE VOOR ME WILDE DOEN, MARTY.
IK WILDE JE ALLEEN MAAR HELPEN, HET VOLGEND JAAR TERUG TE KUNNEN KOMEN NAAR DE TRIPLE-R!

WAT HET VOLGEND JAAR GEBEURT, KAN ME NIETS SCHELEN.... ALS DIT JAAR MAAR EEN FIJN JAAR WORDT!

DE TWEE PLOEGEN STAAN GELIJK EN ER MOET NOG ÉÉN WEDSTRIJD WORDEN GEREDEN.... DE EMMER-ESTAFETTE, DIE DE BESLISSING MOET BRENGEN, WELKE RANCH DIT JAAR MET DE OVERWINNING GAAT STRIJKEN!
TRIPLE-R
3-R
RANCH

DOE JE BEST, JONGENS! MISSCHIEN WINT DE TRIPLE-R DIT JAAR VOOR DE EERSTE KEER DE RODEO!
DA'S WEL ZEKER!
REKENT U MAAR OP ONS!

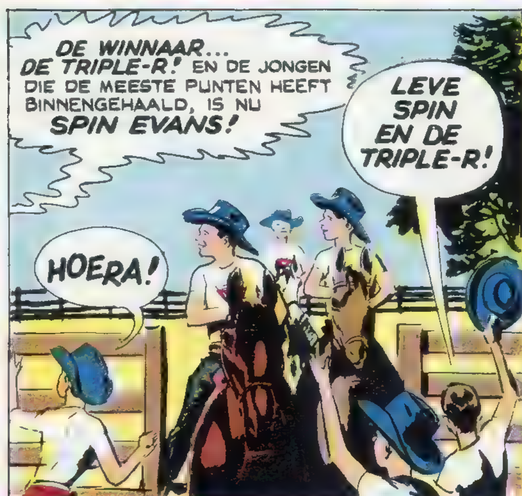

DE LAATSTE WEDSTRIJD.... DE EMMER-ESTAFETTE! ELKE RUITER RIJDT NAAR DE TROG, VULT Z'N EMMER, RIJDT TERUG NAAR DE TOBBE VAN ZIJN PLOEG, LEEGT DE EMMER EN GEEFT HEM DOOR AAN DE VOLGENDE JONGEN VAN ZIJN PLOEG. WIE HET EERST ZIJN TOBBE VOL WATER HEEFT, IS WINNAAR!

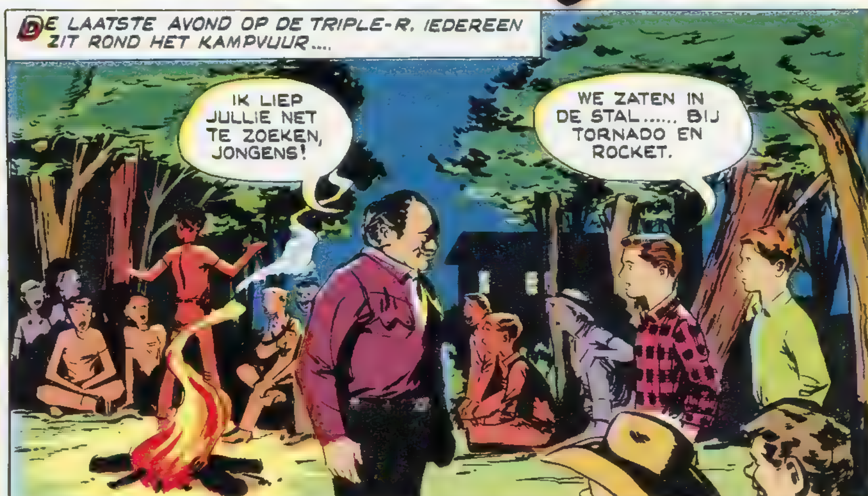

DE STRIJD GAAT GELIJK OP, MAAR DAN RAAKT SPIN IN MOEILIJKHEDEN....
DE TOBBES ZIJN HAAST VOL! NOG ÉÉN EMMERTJE MAAR!
HÉ, NIET DUWEN!
OPZIJ, JIJ!

IN EEN LAATSTE, WANHOPIGE POGING HOUDT SPIN ZIJN PAARD OPEENS IN....

OHHHH!

BEDANKT VOOR HET DUWTJE!

DE WINNAAR... DE TRIPLE-R! EN DE JONGEN DIE DE MEESTE PUNTEN HEEFT BINNENGEHAALD, IS NU SPIN EVANS!
LEVE SPIN EN DE TRIPLE-R!
HOERA!

DE LAATSTE AVOND OP DE TRIPLE-R. IEDEREEN ZIT ROND HET KAMPVUUR....
IK LIEP JULLIE NET TE ZOEKEN, JONGENS!
WE ZATEN IN DE STAL...... BIJ TORNADO EN ROCKET.

ZOUDEN JULLIE HIER NOG EEN WEEK OF WAT WILLEN BLIJVEN? BILL MOET HET LOSLOPENDE VEE BINNENHALEN EN HIJ KAN BEST WAT HULP GEBRUIKEN!
JA NOU!

IK HEB ALLES AL MET JE OUDERS GEREGELD, SPIN, EN OOK MET JOUW GROOTMOEDER, MARTY!
HET IS TE MOOI OM WAAR TE ZIJN!
IK KAN HET OOK NOG NIET GELOVEN!

HET IS EEN FANTASTISCHE ZOMER GEWEEST, SPIN!
NOU EN OF! EN.... VOLGEND JAAR KOMT ER WEER ZO EEN!
EINDE

Het geheimschrift

Met Rik aan de slag

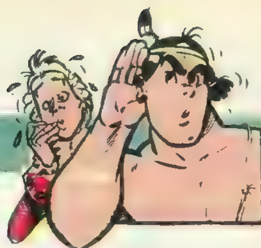
Commissaris Baardemakers zat achter zijn bureau, toen Rik Ringers bij hem binnenkwam en hij hield zijn vinger tegen z'n lippen.
„Sssst!"
Rik keek hem verbaasd aan. „Ik heb m'n mond niet opengedaan, commissaris!" riep hij uit.
„Dat weet ik," antwoordde zijn vriend. „Ik wilde je alleen maar even duidelijk maken, dat we aan een zaak bezig zijn, die staatsgeheim is! Er mag geen woord over uitlekken... je zult er dus ook niets van in die krant van jou mogen laten zetten!"
„U maakt me nieuwsgierig."
„Ik heb je laten komen," zei Baardemakers, „omdat we voor een raadsel staan. Maar laat ik bij het begin beginnen. We schaduwen nu al een tijd een spion. Via één van mijn mensen konden we hem twee valse inlichtingen verschaffen en we hebben het bewijs dat die inlichtingen aan weer een ander zijn doorgegeven, die er voor gezorgd heeft dat ze naar het buitenland zijn gestuurd. Wij willen de identiteit van die tweede spion te weten komen. Spion nummer één hebben we stap voor stap gevolgd. Hij heeft geen telefoon, hij schrijft nooit en gaat zelden uit. De enige plaats waar hij nog wel 'ns komt, is een apotheek, waar hij het verband laat vernieuwen om z'n vinger die hij kennelijk ergens aan heeft opengehaald."
„Maar dan moet de apotheker die tweede spion zijn!" riep Rik uit.
„Waarschijnlijk... Maar het is onmogelijk dat te bewijzen. Eén van m'n mannen is de spion in de apotheek gevolgd. Er werd geen enkele boodschap doorgegeven, er werd geen verdacht woord gesproken, en tòch zijn er nieuwe inlichtingen de grens overgegaan."
„Hebt u het verband om de vinger van de spion laten onderzoeken?"
„Nee," aarzelde de commissaris. „Als we dat doen is hij gewaarschuwd. Toch geloof ik dat er niet veel anders op zit..."
Toen Rik de dag daarop bij de commissaris aanliep, ontving deze hem enthousiast. „We hebben het verband onderzocht!" zei hij. „De man bleek helemaal geen wond aan z'n vinger te hebben, en op het verband staan letters geschreven. Het is ongetwijfeld een bericht dat doorgegeven had moeten worden naar het buitenland. Het vervelende is alleen, dat ik er geen wijs uit kan worden. Het moet geheimschrift zijn!" Baardemakers liet Rik een smal strookje witte stof zien, waarop letters stonden en stukken van woorden, schijnbaar zonder enig verband.
„Ik geloof dat ik er al achter ben," zei Rik, terwijl hij de boodschap nauwkeurig bekeek. „Kunt u huiszoeking laten doen bij de apotheker en ook bij de spion? En zou ik daar dan bij mogen zijn?"
„Natuurlijk!" antwoordde de commissaris. Zowel bij de één als bij de ander ontdekte Rik wat hij zocht... een dik potlood, beide even lang en even breed. Rik liet de commissaris de twee potloden zien. „Dit gebruikten ze, zei hij. „Het is een oud truukje, dat eeuwen geleden al bekend was!"

* * * *

Nee, deze keer hoef je niet naar een schuldige te zoeken. Je hoeft ook het geheimschrift niet te ontraadselen. Waar je achter moet zien te komen, dat is de manier waarop de spionnen hun berichten doorgaven. Hoe konden ze met een potlood de boodschap op het verband ontcijferen? Als je er werkelijk geen gat in ziet, kun je op *pagina 30 de ontknoping van dit raadsel lezen**....*

„Eén van m'n mannen is de spion in de apotheek gevolgd," vertelde commissaris Baardemakers. „Er werd geen enkele boodschap doorgegeven!"

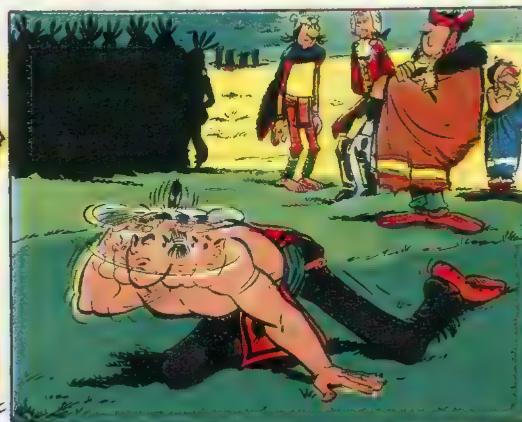
GOSCINNY en UDERZO

HOEMPA * PA

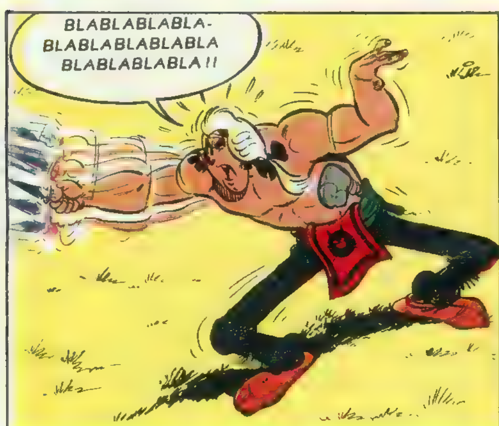

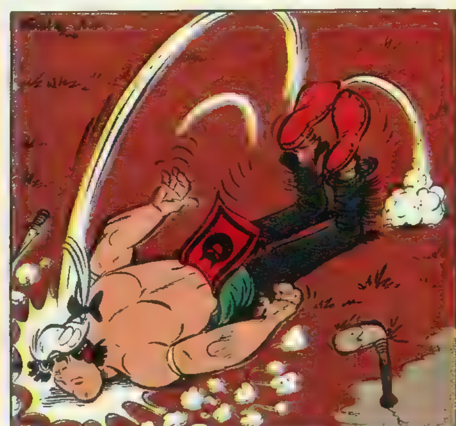

op het OORLOGSPAD

Hoempa Pa moet een aantal proeven afleggen. Van de uitslag hangt af, wat er met zijn gevangene zal gebeuren....

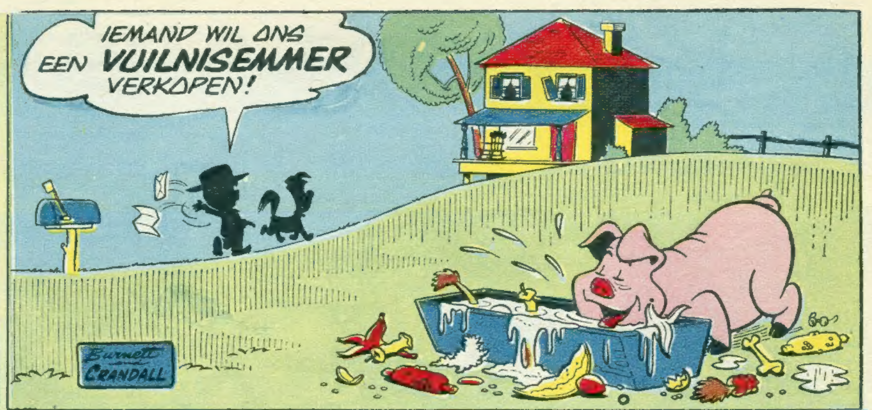

WORDT VERVOLGD

Ze noemen het ook „VOETBAL"...

Elk jaar verkeert het Engelse dorpje Jedburgh in een soort staat van beleg. De straten zijn dan leeg, voor de ramen van huizen en winkels zijn planken getimmerd, geen auto vind je buiten de garage en een bezorgd man heeft alle lampjes uit de lantaarnpalen gehaald. Er wordt die dag namelijk gevoetbald, op een heel speciale manier. De mannelijke inwoners van het plaatsje worden in twee partijen verdeeld, die tegenover elkaar op het dorpsplein komen te staan. Tussen hen in staat enigszins zenuwachtig de burgemeester, die als scheidsrechter fungeert. Zijn taak bestaat uit het opgooien van de met wimpels en linten versierde bal, waarna hij zich met de meeste spoed naar een veilige plaats terugtrekt. Achter hem is het gevecht dan al losgebarsten. Met een doffe bonk zijn de twee ploegen met elkaar in aanraking gekomen en het resultaat daarvan is een grote hoop armen, benen, hoofden en ruggen, met daar ergens onder de bal. Duwend, trappend en slaand wordt er naar het „bruine monster" gezocht. Natuurlijk heeft één van de spelers het ding, maar de man zelf zit volkomen klem.

Het gebeurt maar al te vaak dat pas tegen een uur of twaalf, als iedereen moe begint te worden en er wat ruimte komt, de bal met een grote boog uit de warreling spelers ontsnapt. De man die hem dan te pakken krijgt, rent er mee naar het vijandelijke doel. Dat ligt echter op een afstand van twee kilometer van het dorpsplein.

Om het nog iets moeilijker en ingewikkelder te maken, heeft de tegenpartij hier en daar wat spelers in donkere portieken opgesteld. Zogauw die in de gaten hebben, dat er enige actie van hen wordt verwacht, stropen ze hun mouwen op en gaan ze tot de aanval over, met het onvermijdelijke gevolg dat er daar ter plaatse een nieuwe opeenhoping van spelers ontstaat...

Het doel is meestal een gat in de grond, waar de bal in begraven moet worden. Het kan ook bestaan uit een meertje of plas, waarin de bal wordt ondergedompeld. Als de wedstrijd gestreden is, komen de inwoners van Jedburgh uit hun huizen te voorschijn, de brokken worden opgeruimd, de planken voor de ramen weggehaald en de lampjes weer ingedraaid.

„Candlemas Football" heet deze sport en het is al vrij oud. Ons voetbal schijnt hieruit voortgekomen te zijn. Ja, er is in de loop der jaren wel het een en ander veranderd!

HET GEHEIMSCHRIFT

Oplossing van pagina 27:

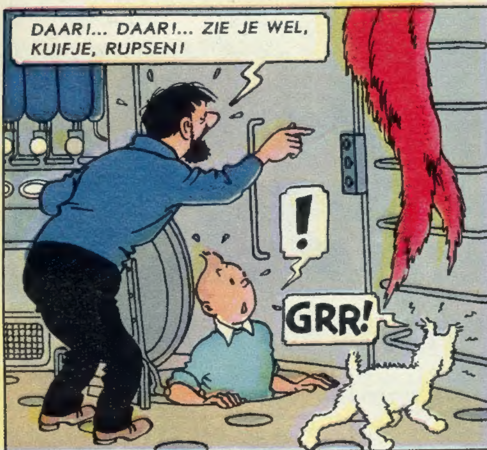
Het systeem is vrij eenvoudig. De spion rolde een stuk van het verband rond het potlood en schreef er overdwars een gedeelte van de boodschap op. Bij het afrollen van het verband kwamen er dan losse brokstukken van woorden te voorschijn, waaruit geen mens kon wijsworden, behalve .... de apotheker. Want hij rolde het verband weer zó om zijn — even dikke — potlood op, dat de woordstukken naast elkaar en aan elkaar kwamen te liggen, waardoor de boodschap duidelijk te lezen was.

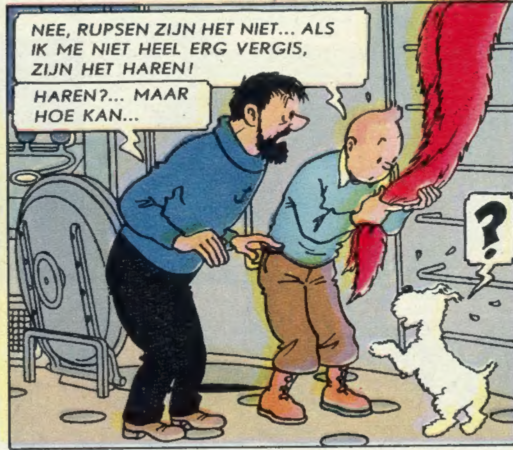

KUIFJE in MANNEN OP DE MAAN

door HERGÉ

Kapitein Haddock heeft aan boord van de maanraket reusachtige rupsen ontdekt.

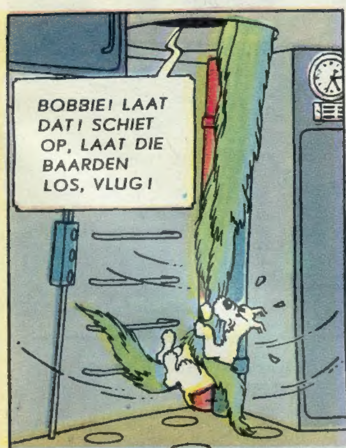

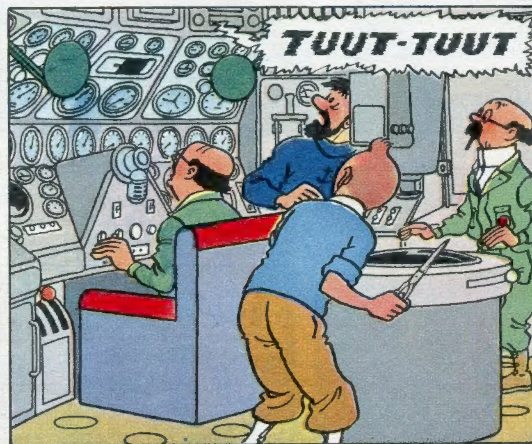

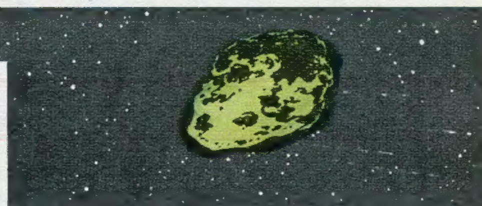

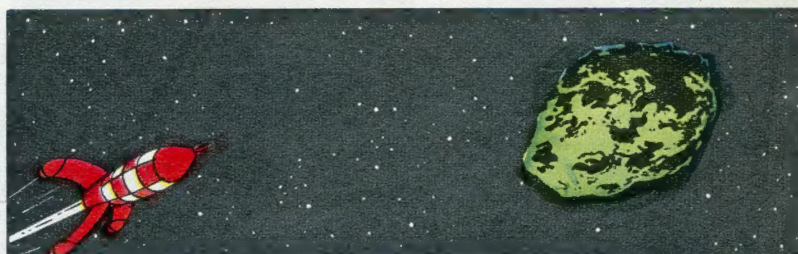

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 11 91 31).

